

Białystok, 12.12.2024

**OCENA DOROBKU NAUKOWEGO
DR N. MED. MAGDALENY JAŁOWSKIEJ**

Zgodnie z uchwałą nr 174/2024 Kapituły Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu z dnia 25 października 2024 o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Magdaleny Jałowskiej, mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie następującą opinię.

Magdalena Jałowska studiowała medycynę w Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu i uzyskała dyplom lekarza w 2002 roku. W tym samym roku podjęła pracę w ramach stażu podyplomowego w Szpitalu Miejskim im Franciszka Raszei w Poznaniu, który ukończyła w 2004 roku. Kandydatka jest lekarką, doktorem nauk medycznych. Posiada dwie specjalizacje: w zakresie medycyny pracy oraz w zakresie dermatologii i wenerologii. Stopień naukowy doktora nauk medycznych uzyskała w 2013 roku broniąc pracę doktorską pod tytułem „Ocena realizacji postępowania profilaktycznego i diagnostyczno-leczniczego u nauczycieli w ramach programu „Chroń swój głos” w materiale WCMP w latach 2007-2011”. Promotorem pracy doktorskiej była dr hab. n. med. Bożena Wiskirska-Woźnica.

Specjalizację z zakresu dermatologii i wenerologii uzyskała w 2017 roku. Opiekunem specjalizacji był profesor Zygmunt Adamski.

Dodatkowo ukończyła dwuletnią Podyplomową Szkołę Medycyny Estetycznej Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Warszawa (PSME PTL) i obroniła pracę dyplomową z tego zakresu, której promotorem był profesor Romuald Olszański. Ta praca została wyróżniona przez Polskie Towarzystwo Medycyny Estetycznej i Ani-Aging.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

Ubiegająca się pracuje od wielu lat w Katedrze i Klinice Dermatologii w Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu.

Aktualna, łączna punktacja dorobku naukowego wynosi 54,364 Impact Factor, odpowiadające 2346 Pkt MeiN. Ponadto Indeks Hirscha wynosi 6, ilość cytowań bez autocytowań 104, natomiast wszystkie cytowania 130 (wg Web of Science). Łączna suma publikacji: 169

W ramach postępowania habilitacyjnego kandydatka przedstawiła do oceny dzieło, stanowiące cykl pięciu opublikowanych artykułów naukowych pod zbiorczym tytułem „*Badania kliniczno - pracowniane w śluzówkowo-skórnych autoimmunizacyjnych chorobach pęcherzowych, zwłaszcza w pęcherzycy*”, Cykl składa się z pięciu artykułów naukowych opublikowanych w renomowanych czasopismach fachowych, recenzowanych systemem peer review. Wartość IF dla każdego z nich wynosi od 1,4 IF (70 pkt MEiN) do 5,7 IF (140 pkt MeiN). Łączny Impact Factor cyklu prac wynosi: 14,035; natomiast łączna punktacja MEiN cyklu prac wynosi: 490. W każdej z omawianych publikacji kandydatka była pierwszą autorką.

W skład cyklu wchodzi:

1. Jałowska Magdalena et al. *Conceptualization and validation of an innovative direct immunofluorescence technique utilizing fluorescein conjugate against IgG + IgG4 for routinely diagnosing autoimmune bullous dermatoses*. Centr. Eur. J. Immunol. 2021;469(2):183-190.
2. Jałowska Magdalena et al. *Clinical significance of umbilical region involvement in pemphigus vulgaris in a series of 81 ethnic Poles: a comparative analysis of the distribution of lesions in two infrequent locations*. Post. Derm. Alerg. 2022;39(2): 281-285.
3. Jałowska Magdalena et al. *Sacral dimple, conjunctiva, and nipple as less obvious pemphigus vulgaris locations around natural body orifices: a report of three cases*. J. Clin. Med. 2022;11(10),2855:1-4.
4. Jałowska Magdalena et al. *Involvement of palms and soles in patients with autoimmune bullous diseases: a comparative analysis of a diagnostically relevant localization*. Front. Immunol. 2023;14,1227855:1-7.
5. Jałowska Magdalena, et al. *Treatment-naive pemphigus patients showing IgG tissue deposits have serum IgG antibodies against desmoglein 1 detected more often than those against desmoglein 3: a monocentre laboratory experience*. Post. Derm. Alerg. 2023;40(2): 277-282.

Analiza przedstawionego szeregu artykułów wskazuje, że głównym nurtem zainteresowań badawczych autorki są choroby pęcherzowe skóry z punktu widzenia lekarza dermatologa oraz zagadnienia związane z diagnostyką laboratoryjną tych dermatoz. Oznacza to że autorka zmierzyła się z tematyką należąca do najtrudniejszych zagadnień współczesnej dermatologii.

Omawiane choroby są chorobami autoimmunologicznymi związanymi z powstawaniem autoprzeciwciał skierowanych przeciwko strukturom połączenia skórno -naskórkowego lub przeciwko składnikom desmosomów w naskórku. Panuje opinia, że przeciwciała takie powstają pierwotnie, to znaczy, że nie są skutkiem innego procesu chorobowego. Właśnie te przeciwciała są przyczyną etiologiczną pęcherzycy i innych dermatoz pęcherzowych. Powstawanie tych przeciwciał nie jest do końca wyjaśnione i badania w tym kierunku znajdują się w centralnym

nurcie aktualnych badań naukowych w dermatologii. Niektóre z tych chorób np. pęcherzyca mają potencjalnie śmiertelny przebieg i właśnie dlatego badania w tym kierunku mają duże znaczenie. Zdarza się, że wielopostaciowość zmian skórnych lub inne czynniki opóźniają postawienie diagnozy. Przed powszechnym stosowaniem kortykoidów czas przeżycia w przypadku nieleczonej pęcherzyca wynosił 1-3 lat. Jak podaje autorka, współcześnie czas upływający od pojawienia się objawów choroby do postawienia diagnozy wynosi u 30% pacjentów około sześciu miesięcy, a w pojedynczych przypadkach nawet do jednego roku. Jest to więc czynnik mocno wpływający zarówno na prognozę jak i na jakość życia pacjenta. Właśnie ten fakt stanowi o wysokiej randze przeprowadzonych badań. Dlatego ważne jest doskonalenie metod diagnostycznych, co może prowadzić do wcześniejszego uzyskania rozpoznania.

CELE PRACY

Kandydatka postawiła sobie dwa cele:

1. Analiza osobliwości kliniczno-patologicznych w chorobach pęcherzowych
2. Optymalizacja badań diagnostycznych w autoimmunizacyjnych chorobach pęcherzowych

W pierwszych trzech artykułach Autorka zwróciła uwagę na nietypowe lokalizacje zmian chorób pęcherzowych u pacjentów. Kandydatka podkreśla że typowym umiejscowieniem zmian są skóra owłosiona głowy, twarz tułów, doły pachowe, pachwiny i miejsca narażone na urazy. Autorka wyliczyła także lokalizacje stomatologiczne, laryngologiczne, ginekologiczne oraz subonychiałne i dokonała ocenę statystyczną ich występowania. Ponadto podkreśliła, że umiejscowienie na dłoniach i stopach związane jest najczęściej z agresywnym przebiegiem choroby i jest złym czynnikiem prognostycznym. W kolejnej publikacji przedstawiła periumbilikalne, spojówkowe, występowanie zmian, czy też umiejscowienie się w okolicy naturalnych otworów ciała.

Popularyzacja w kręgach fachowych wiedzy o nietypowych lokalizacjach autoimmunologicznych chorób pęcherzowych ułatwia ich analizę różnicową.

W kolejnych artykułach, Kandydatka omówiła szczegóły techniczne badania przy zastosowaniu immunofluorescencji pośredniej i bezpośredniej. Na przykład, przedstawiła wprowadzone, użyteczne modyfikacje własne dotyczące testu immunofluorescencji bezpośredniej, powodujące szybsze uzyskanie wyniku i uzasadniła naukowo te zmiany, podpierając je własnymi obserwacjami dotyczącymi występowania złogów IgG przeciwko desmogleinie 1 i desmogleinie 2 u pacjentów z pęcherzycą.

Autorka w pełni osiągnęła wyznaczone cele.

DOROBEK POZA CYKLEM ROZPRAWY HABILITACYJNEJ

Dorobek poza szeregiem artykułów pracy habilitacyjnej można podzielić na dwa nurty.

1. Publikacje i badania dotyczące tematyki pęcherzowych chorób autoimmunologicznych poza cyklem rozprawy habilitacyjnej. Obejmuje 11 artykułów o łącznym IF 24,414. Treść tych prac potwierdza, że autoimmunologiczne choroby pęcherzowe stanowią główny trzon zainteresowań Kandydatki i że ma Ona na tym polu znaczące osiągnięcia liczące się na polu międzynarodowym.
2. Choroby skóry owłosionej głowy stanowią cztery artykuły o łącznym IF 4,47.

Dr Jałowska jest współwykonawcą w grantie statutowym dla młodych naukowców-doktorantów Szkoły Doktorskiej UMP, (nr grantu 129/2) dotyczącym diagnostyki zaburzeń struktury włosów.

PLANY BADAWCZE

Oceniana, chce także w przyszłości kontynuować przyjęty kierunek badawczy i dlatego posiada wyobrażenie o tematyce przyszłych badań własnych. Mają to być:

1. Badania współzależności kliniczno-pracownianych w autoimmunologicznych chorobach pęcherzowych.
2. Badania użyteczności technik pracownianych identyfikujących nowo wykrywane swoistości autoantygenowe w autoimmunologicznych chorobach pęcherzowych.

Posiadanie planów naukowych świadczy o tym, że autorka ma wykrystalizowany profil badawczy.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Doktor Magdalena Jałowska jest promotorem pomocniczym jednej pracy doktorskiej która jest w trakcie realizacji w Szkole Doktorskiej UMP. Była opiekunem jednej ukończonej specjalizacji z Dermatologii oraz jest opiekunem jednej w trakcie stażu specjalizacyjnego. Jest także opiekunem specjalizacji jednej osoby, która odbywa staż do specjalizacji w zakresie Medycyny Pracy.

Kandydatka od kilkunastu lat pracuje w Katedrze i Klinice Dermatologii Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. W związku z tym bierze udział w procesie dydaktycznym na kilku kierunkach nauczania: lekarskim, lekarsko-dentystycznym oraz kosmetologii.

Doktor Jałowska, w trakcie realizacji zadań badawczych i dydaktycznych współpracuje z czterema jednostkami w rodzimym Uniwersytecie jak też z dwoma zakładami w Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz z Wyższą Szkołą Logistyki w Poznaniu oraz z Wielkopolskim Centrum Medycyny Pracy. Ponadto jest wykładowcą w Wyższej Szkole Logistyki w Poznaniu.

Należy wspomnieć, że doktor Jałowska jest promotorem licznych prac magisterskich i licencjackich jak również recenzentem takich prac.

Jest autorką jednego rozdziału w podręczniku.

Na uwagę zasługuje fakt, że Małgorzata Jałowska była członkiem komitetów organizacyjnych dwóch Konferencji naukowych, była skarbnikiem Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego, oraz członkiem komisji rekrutacyjnej na studia w UMP.

Ponadto przynależy do najważniejszych Towarzystw fachowych takich jak: Polskie Towarzystwo Dermatologiczne, Polskie Towarzystwo Medycyny Pracy, Polskie Towarzystwo Medycyny Estetycznej i Anti-Aging, oraz International Dermoscopy Society.

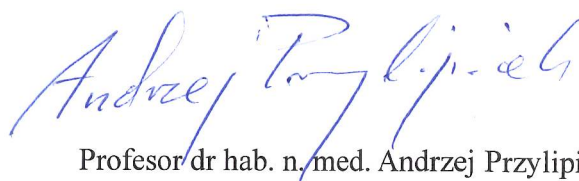
PODSUMOWANIE

Na podstawie szczegółowego przeglądu załączonych akt i dostępnej literatury stwierdzam, że Kandydatka reprezentuje dobry poziom wiedzy klinicznej w całości dermatologii. Autorka nawiązała współpracę z wieloma instytucjami naukowymi w celu realizacji swoich badań. Liczne cytowania jej prac są dowodem zainteresowania i dobrego przyjęcia ze strony środowiska akademickiego.

Uwagę zwraca znaczący jakościowy wzrost wartości dorobku Kandydatki po uzyskaniu przez Nią stopnia doktora nauk medycznych, co potwierdza jej stały rozwój naukowy.

Stwierdzam, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr n. med. Małgorzaty Jałowskiej spełnia wymogi niezbędne do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych zawarte w artykule 219, punkt 2, Ustawy o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20 lipca 2018 (Dz. Ust. 2023.742tj.)

W pełni popieram starania Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu o nadanie dr n. med. Małgorzacie Jałowskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych.

Profesor dr hab. n. med. Andrzej Przyłipiak

Białystok, 12. grudnia 2024